

Bilag.

Til

det af Folkethinget nedsatte Udvalg i Anledning af det forelagte Lovforslag angaaende Stempling af Arbejder forfærdigede af Guld eller Sølv.

Som det allerede er det ærede Udvalg bekendt, blev der paa et den 12te ds. i Aarhus afholdt Møde, hvortil alle jydsk Guldsmede vare anmodede af Jydsk Guldsmedeforening om at komme tilstede, forhandlet angaaende det i Folkethinget for Tiden foreliggende Lovforslag angaaende Stempling af Arbejder forfærdigede af Guld eller Sølv. Lovforslaget, som noie blev gennemgaaet, blev paa enkelte Punkter stærkt omdebatteret. Vi skal imidlertid i det Følgende, navnlig efter de Konferencer, vi nu have haft med Kollegaer, med Udvalgsmedlemmer og med Justitsministeren, indstrænke os til at fremdrage de Punkter, om hvis Uheldighed der var fuld Enstemmighed paa ovennævnte Møde.

Hadde den Kommission, som har været nedsat til at udarbejde et Lovudkast, været noget anderledes sammensat, eller der fra Kommissionens Side havde været indhentet Erklæringer og Oplysninger fra Guldsmede omkring i Landet, eller der var blevet afholdt Møder angaaende denne Sag, saa kunde man med nogenlunde Grund have ventet, at en Lov fremkommet paa et saadant Grundlag kunde have været i Overensstemmelse med det hele Lands Interesser, medens det ikke kan være Tilfældet, naar Sagen kun er set fra et kjøbenhavnsk Standpunkt, og man erindrer, at Kjøbenhavn og Provindserne ere forskjellig stillede i dette Stykke. Det er naturligvis særlig Lovudkastets § 1, hvormed vi ere misfornøiede, og om hvilken vi maa hævde meget stærkt, at det er af den allerstørste Betydning navnlig for Sjyllands Bedkommende, men ogsaa for de øvrige Provindser, at denne Paragraf bliver ændret saaledes, at der bliver optaget en Bestemmelse om, at ogsaa 11-lødigt Sølvarbejde maa stemples haade med Navn og med Holdighed. 11-lødigt Sølvarbejde har i Sjylland igjennem Aarhundreder vundet en saadan Hævd for sig, at det vilde være umulig at tænke sig nogen Forandring deri. Og naar de samme Straffebestemmelser komme til at gjælde overfor 11-lødigt som overfor Prøvesølv, kan vi ikke med Rimelighed indse, hvad der skulde være i Veien for, at vi fik Lov at bruge det paa anførte Maade, medens derimod alt Arbejde under 11-lødigt Sølv og 14 Karats Guld kun maa stemples med Navn. Naar man vil se paa den økonomiske Side af Sagen, da stiller det sig saaledes, at en Spiseffe af 11-lødigt Sølv bliver 2 Kr. billigere end en Ste af tilsvarende Vægt i Prøvesølv. Hertil kommer, at Arbejde af 11-lødigt Sølv er stærkere til Brug end Prøvesølv, og vi har fra Sjylland mange Exempler paa, at Prøvesølvsteer, som ere bundne i Lotteriet, ere smeltede og omlavede i 11-lødige Steer. Man har altid regnet som fideordnet 18 Karats Guld og Prøvesølv, 11-lødigt Sølv og 14 Karats Guld, man maa derfor spørge sig selv, hvorfor har Kommissionen villet autorisere 14 Karats Guld, men har villet forstøde 11-lødigt Sølv.

Med Hensyn til § 3 finde vi, at det vil være nødvendigt, at der efter Betegnelsen „pletterede Gjenstande“ tilføies: „disse Gjenstande skulle foruden andre Stempler eller Mærker forhænes med et tydeligt „Plet“. Hvis nemlig en Pletfabrikant eller Fabrikant af Gulddoubletjenstande har Lov at slaa sit Navn i Tingene uden anden Tilføielse f. Ex. den anførte (Plet), da vil hans Fabrikata ikke kunne skelnes fra de Guld- og Sølvjenstande, som ere under 14 Karat i Guld og 11-lødigt i Sølv.